

Knosser och Tältsätt

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

"Knosser" heter folk i Tiden varit
varit i allmänhet hvar hade i
söndrar och lyse om folket sig
sittellan, fast att det ly' alltid
var Tid enda, häst i en häst
eller kändhet på en matbrett.
Ty ockskäpet säger att det är
hållan som lyter hästar i
i samma by.
Hästbarnen fick alltid de ta
Tältsätt - hästskjutar, hvar skötte
hästfriska. nu i samma.

Så en samman fick efter samma
men söstiskt folk.

Tid kräkskott gränser. De skenar
många till. Både kräkskott
samt växer hälsotopps.

ACC. N:R M. 11962:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi hade dessa fyra skolar fått
översatta, eller bättre sagt.
Såsom Edsbergs Bekare, Bellega
Beckare, Kräkskults Stöckare,
Karlstörps Beckare.

Har den fått namnen ut jag
gj, Men Kräkskult socken var
ansedd, för att vara fattiga
gent emot de andra. Beck är
är rik, den har endast 385.
innehavare, som synes vara
mera blyga och efterblivna
men snälla och roga, den har
fått namnet Beckare där är att
den alltid pekar åt folk som
som ser något främmande, gj i
skämtsamt syfte utan att visa
den person kan missera

För "gripet kallas Bells sooken
 för att vara utomför utlösen
 ordspåket säger, (Hela världen
 så kallas Bello sooken).
 Ett annat ordspåk är att som
 ej har mer än två helgdagar på
 året, och som är julstäm
 och skänkensdag, Bello är smek-
 namnet. Sooken är största
 delen fjö, den heter Bellen.
 Den Kråkskulet kunnat
 man vägen jämför för höra nam-
 net Rockarbocken, Bellen de för
 att det i början på 1880 talet
 krossa en tillare och köpt en
 liten gård i Hela by västan
 i den mitt föräldra hem, han
 Gustav, man kallades alltid Glän.

eller fläsgaregässen, ty han
köpte gässen, hästar och
slaktade på dant arbete ansågs
det mest förmodande på den
tiden, ty hästkött var då
ej brukligt, det urskyddes
alltså här sammet. Slakteren
kallades också för hackar.

Han ställde till ovänskap i
byn, så slutligen så måste
han flytta där, då han fått
alla till vänskap. Gården
fick namnet fläsgaregården.

Rumskulla och Persane
i Kallmar län är gassasaker.
Till Mariestads län, Rumskulla
haarna kallades för rumskulla
Booste, och Persane för Persane
Booste! Kallmars härkomst bekant.

Personnamnet efter socken-
 namnet. Typ. Då va en karlsörps
 och jag köpte kan av Bol
 förekösh också efter socken-
 namnet, En person kan ofta få
 ett namn efter en plats som
 han bott på före en flyttning
 y karlsörp socken en bonad
 Socken till Mariannelund St. en
 gammal Herrgård med namnet
 Bölö, En person flyttade
 därifrån och hit till Mariannelund
 säger vi så hans namn även
 därifrån kan kom vi så där
 vi började som kalla honom
 Bölen i det namnet för kan
 bekäna även hans pojke för heta
 bölö-pojken, Karlson heter också
 Karlson

På Wiksö liden jag arbetade
var en 25 årig pojke som
hette Nisse Nilsson, han hade
någon gång fått smeknamnet
Picka, men nu får han i kam-
rat laget heta Nisse Picka.

En annan kamrat var vitkärlig
han hade fått namnet Wälslög.

En bonde i Kräkskult Top
han sålt Strömming och såld
han hade namnet Sella-Jonsson
ofta kallades han Siva Skänna.

En skomakare i Kräkskult
hette Jönas, en bonde kom
och ville ha en stavel lagad,
då säger Jönas: vi står väl
i våra fligg, han fick sedan
6 Jönas fligg eller Jödde fligg.

ACC. N:R M. 11962:7

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5. Samma socken och en 34
årig gammal hantverkare, han är
specialist på att laga såsar
sallader och rest vid en smörgåsar.
han har fått namnet "Prokudin"
salladskare, men nu heter han ej.
Bostadsnamnet sådes ofta
för personen namnet T. x p
Svenne Jödde Torpet bette smorra,
ett annat, Hilda Torpan, Ljung-
Kulla Klas Per, Kniva smorra
Bäckas smorra, Pultebo Johan, P. B. B.

Blom Tallstätt i Småland.
Sådes det att en Smålännings
hissade mycket, medan en
Skåning vänder sig om.
De skåningen förpar sina
sina potatis, så sätter smörläningen
sina

ACC. N:R M. 11962:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vi Skivningen åter Går, så åter
Smedösnivningen Tjälentupp.

En hustru sålde en ko på en
marknad, sålaren frågade var
köparen var ifrån, i fick till
svaret, ja är från samma där
som resan. Präst var, han
åtfäst här Kråkehoist, ty
här Prästgårdsarna är i Krak-
storp (avvuxit) jag har hört
berättas då jag var barn, att
en Oxenstjärna på sina resor
kom till en Gästgärdsgård
och begärde kjeft, han fick
en pojke till köparen, så den
en. Stenad präst Oxenstjärna
pojken och han hette det
satt pojken, som frågade

vad heter en sjö? jag
heter Oxenstjerna blev sa-
ppt, så det går lätt att på
en gläd så pojken, min
far står en stund på den
så fick han betä stäpalle
så länge han lede, pojken
trodde att den andre tagit
en ork. Om historien var i
Tjock met jag ej.

En annan person hade ka-
stätt i en åkista i tagit en
al som förnadades där, till
straff fick han sammat älen
så det blev uppdagat.

Så en spelaren skulle
spela på ett dansgille så prä-
gack hade det han skulle.

Spela i en i sällskapet både
Te och kiten som du hade
jagade på i fjol, som blev
ju bra

Kvicka svar

Jag väntar i början om
Bella och Karl, någon fråga
den en gång vad du gjorde
när det högrade? I fjol
lät du då hålla Te då stanna
all svaret.

Jämför mitt hem hade en
gammal backstegsitar Petter
Andersson, han gick i byggen
och köpte upp hudar och skinn
så kom han till en Bassall som
hade ett Kalskinn till salu, men
det tyckte Per var för litet,
10 så säger honom det var

här synnerligt, kalmen hade det
i fjöten då han klog och
alltid. Hansje då sa där
i köpte skummet

Nyfinnen färsten. Han
gjorde som en ko på en
södfärgad grun. Han
såg ut som han hade gått
smått och tappat pengar

Hans om den
i Skjöl på Rånslätt
där går de gamla och påklätt
och också på Hestofred slätt
där dansar alla flickor sått.
(Efter en rejsang) i smålan.
är det vårt folk, karar och
kärger och kända ländar.
(Han far ofta till Kneppen.)

ACC. N:R M. 11962:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sammels Suss Soffa
Det arskufft, efter en arskufft
ift på 1830 talet i ydell kända
på ydell kända

Blom ^{här} öken ^{här} öken ^{här} öken
är Sussja ^{här} Sussja
Suss Suss ^{här} Suss på stäst
dä ^{här} Suss ^{här} Suss ^{här} Suss
och ^{här} Suss ^{här} Suss ^{här} Suss
Suss ^{här} Suss ^{här} Suss på Tärger
Suss stik ^{här} Suss stänga i eller
Suss ^{här} Suss ^{här} Suss på Bälger, sen
Suss ^{här} Suss ^{här} Suss eller Tär
Suss ^{här} Suss ^{här} Suss på

Suss ^{här} Suss ^{här} Suss sig kaste
på ^{här} Suss ^{här} Suss stä
de ^{här} Suss ^{här} Suss ^{här} Suss

ett rent trolleri, att somna
att somna går fri.

o) Soti å soti i syn å om händer
å ögon lyste han sotet.
men tänka veta som vinsten kört
där han står han sotet å skroten
och tar de bort skroten må vären

i många å länge Guss är, har
han stätt där, sett Brå han har
fått där, Fast somna var liten
förmärktes ej Huset för grästen
sot, han håll kedde liten

Beväret han har ätit och aldrig
lät höra, att han må sitt göra
färjente för därt, Rejall och

ACC. N:R M. 11962:14.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Och Tålmodig som aldrig hem sa
han tyckte att smänest var bra

Nu Samsel ä gånst och ut som
en Dukt, i smunden st lukt
hans stäbblie fötter är trötta
och han kan smitt ut
sy krafta är slut

Ja Samsel på stället ut smitta
på sitta i båd som i kette
en annan fatt platsen, där
Samsel brukt stå, Nu tittar
han på sin

uppteckningen var

Fransson: Samsel

Uppkomsten var ej utsatt
ej läser dato, blott från 1870 tals.

Ransoner

Varan arwän des, så som gjorde
 Lohar, Tex. Krakkefall Fägerbrutt
Hjälkross och Kvill så du har
 sagt det så ska det ligga still.
 (En ansvan) Heda Jäslorp och
Käggarp och Åsa, går du gissar
Basta glösa g att läsa.

ett förtast Mänsse Tas Träslap.
 Tex. (Et et att) häftigt attal.
 eller Talliken (Tall en en)
 Ett ansvan (häftigt attal)
 Tek och en och Kjörk och
Näver, Stor det med Tal
Bakstörren ett fy vi en är
ordet Det.
 Fort gräs ross Tas ord blir (Hö)

På Hörsning Stöda Junda
 På 1854 Taket och Tidigare
 Bruen på Stöda Tak så hade
 den wagnar av Trä, ännu ex-
 = larer var Trä Tappar som bj-
 = der gick på. Dessa smälte
 ofta smörjas för att ej gnälla
 eller slita för fort.
 Till smörja användes Träjäta
 blandad med Fälg eller brin-
 = eter, som hade alltid en
 Botta smörja med sig på sina
 besök vart som var. Bötan
 hängde alltid på lögstämman
 bak efter. Den kunde ej
 smörjas liggande.
 Började det gnistra så var
 det att stanna och smörja

Bliss nu ropen smärj. För
sådan gång så kom gisslet
skär eller minde, kom som
då till en uppförback och ox-
arna gick sakta så gick hjulen
sakta och då kom gisslet
sakar och långsamt, och så tydde
som gisslet så här!

Här orkar vi inte, här orkar
vi inte, (eller) fly vi mer
fjara, få vi mer smärja, oft
kunde ljudet byta om.

Då kom kom uppför backen
så gick vagnen fortare, så kom
gisslet oftare och då tyddes
ljudet utgå för så här.
Då gick upp så gick upp så gick
upp, då går lättare går lättare

Då det nu gick utför backen
så ömsade gästet och bå-
gar! då går fött då går lart, så
skjuter på då skjuter på
på, håll igen håll igen håll
igen. Gusslet tyckes på
många olika sätt.

1868 Till 1873 så byggdes "B
Oskarshamn järnväg (nu statens)
Därin hade då även vagnar och
ett mycket litet lok, det fick
namnet Bocken, och banan
fick namnet Bocka banan, både
besonde och fraktgods med mera.
Tog två små personvagnar och
två eller tre godsvagnar, de
19 Sida Bocken orkade ej mer.

Uellan Buskasen och Eksjö är
lång och hård stigning som kallas
för Baggårds Backar, här gör
de backen många klaga sätar. Tja
Poppa - Poppa här och ja inte,
Poppa Poppa Poppa - ja, vi här
Backa Poppa Poppa vi ja Backa!
Poppa Poppa helt station i Baggårds
Backa, Poppa Baggårds Backa, & s.v.
(dessa ljud i Backa Tempel)
Dä som kom upp på tränet
eller det potare ängstötter dä
sa Backen, Poppa är snat upp,
Poppa vi ä' upp vi ä' upp.
På dylika språk och sätt kan
man ofta få höra ängstötter
från våra stora bak i mörket
och lasten är tung.

Men också pågatsång kom
 han ut på det till talssång
 Typ: Kledan sång, som tycks
 så här. Si skytten! - si skytten
 si skytten, kapp hit kapp hit
 Skjut nu! Skjut nu skjut nu

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

Nä du skot de - nä du skot de!
 Och så fög han från skytten.

En tappare skulle tämja ett
 par stutar, det såg kledan!
 Då säger han! Si tappan
 Si tappan, tämjer stutar, tämjer
 stutar, tämjer stutar, sprang
 från en sprang från en sprang
 från en, tadan tadan tadan!
 Här kom nu här kom nu
 kom kom nu, så vaktat, så va va

4
Den gamla Tiden då som
Tröskade så den med slagor, så
hörmades slagljudet på många
olika sätt.

Tröskade som fyra på samma
gång så tyddes ljudet så här!

Reah ä väst ä två par byxor,
här väst ä två par byxor.

Tydingen gick i knicka takt

Tröskade man med två slagor,
så tyddes ljudet så här!

Kälet oss bästa för på vänta

Kälet oss bästa för på vänta,

(Sakta näknetämpan) Tröskning

en utfördes för det bästa de

kalla vinterdagarna och att

ungdomen sjöngde ofta i takt

med slagarna (Kensje var rida)

[illegible]

Släckan var öfver klockan
och gick hem (vi sadas det)

2. Här en Sarslässing från
Särlös, vi säger han! Här det så
går det; och här det inte, så
går det ändå.

Man får berättade om en pojke
som blivit stungen av en pojke
hållgäst, då var en kväll sedan
på Tull ligger efter krossa
skan det en stor tjennare
(Tjennare) och såg och framför
krossen, då säger pojken som
inte var någon djävul, är
den här en din sorkare! (jag
känner allt igen dig, fast att
du har ömsat på dig en
viss rock, och så gick på
en en omväg för att komma
förbi krossen
(ett ordspåk) säger att om en ser
en tjennare ligger på ryggen så
skall man hjälpa den på benen
så får man 7 synder förlätna

Koka ärtor

Då man kollar ärtor så
 vänder det att man blir jor-
 tjäckt i grytan, då säger man
 Täs saak saak, Täska på de
 Täska på de, Täska på de
 då är trängt då är trängt
 En som nu får några pot-
 soppar blir tursam, så säger man
 i häftigt läst. Var är du
 här är jag, var är du här är
 jag (det ljudet tyder då det
 kokar i grytan)

{Bordspänk} Då blir allt som så
 Beitta då är det danskorsten på så
 blev alla här ty hon hade för
 dålig reaktion i bakugnen.

Pärsten och Luffaren
 En juffare kom en gång till
 prästgården och hade som måttgi,
 sedan blev också Pärsten säker att
 en skov i det ta erat alla som han
 varit på vägarna. Då säger Luffaren
 ja men Pärstens skinner till
 sina böcker. Prästgården gerna
 ja då vet ja säger Pärsten
 men hade Pärsten hatt så många
 länstämman som jag så hade han
 aldrig skrivit det. Men
 Luffaren fick stanna.

Luffarens vika

5. O! Luffare glädj åt livet, du har ju
 ett dagligt jobb det blir en bandage
 i ditt liv. Du får en alla i en vika

Landskapens Skapande

Berättade en mycket intressant
och gästland berättelse.

Nå Gud skapade landskapen
så bad satan att få skapa ett
och det gjorde Gud. Då skapade
Gud Skåne och satan Småland
men det blev bara Berg och kar
stäm och så små källor och källor
Då Gud såg hur då ömde
lämnar sig över det folk som skulle
leva och ha det.

Då folket sedan skulle skapa
så ville satan skapa först till
ett landskap det fick - men
då då tog han Skåne och Gud
tog Småland och påminnande det

genom att samla vattnet till
sljåar, som skapade av värte likt
i dessa så skapade han skogen
och alla sätt. Träd och växter.
Då saten såg det blev han
redd och tillökade sitt folk
med ståtthet och storslaktet.

På uppkom ordspåret
Jag är skänning men jag ä gull
men va ä jag?
Jag är snällsinnig du ä ännu snäll

Så berättade Askelm pedersson

Då öppnade socken i Kalmar län
skulle få namn, så kom skom fram
i la fingra på bordet och så?
Detta är ett, det blev (ordspåret)
Det är ett så ena om fjörde socken.

ACC. N:R M. 11962:29.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

En gammal Thengene Karlson
berättade om Skapelsen, att då
Gud skapade människan, så bad
han att få skapa en, det fick
han, men då den skulle vara
likt honom så säger Gud, du har
glänt Sonnet (Behövs ej)
säger skaparen, han skall bli
Kondlake (offarsman)

Svårhet

Om den fins flerpåddiga historier
kanse många i samband med
fälttjänsten i Tiden, t. ex.
Gubbarna som ej hade mer än en
fläskbit, den hand var en Träsk
och och sådde vid var tugga.
och drog upp den till den nästa
och det var svårhet eller fälttjänsten
eller lögn, vet man ej.

ACC. N:R M. 11962:30.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om en annan hade det
att en man gick på utlandet
i skogen och hade arbetat med
sig som en liten lund och
hållit om tre fyra botten
och en liten skog, så tog
han den papret för att ha
det till bästa gången
och det kunde den lund att
inte längre det i skogen.
Om en annan hade det att
att han var på en annan
att han var om en fjärr.
Om en annan hade det
att då han var i skogen, så
till skogen efter den, och att
han hade spilling för några
år sedan han i en skogen att
han hade till den som han att den

Sasithat är en ekonomisk
dygd då jag smakar och munn
gott, men smakar jag av andra
i handel och arbeta i munn
och rikt är försä, så ardet oför-
löst, om en sådan såg det
att han är så rädd som ett örn
som biter om en själ.
Ett hus är så småt så han
flägger silben och äter upp skinn
med hans kärmg är så småt så
han kokar gröt i diskvatten
han är så småt så han blander
potatisen i smöret så han
skall sälja det till en fädd.

På 1890 talet bodde jag grann
med en gammal klob. Där, han
annars att jag ströpar vatten
vinter eller sommar han blev är

Småskiller

Det fanns alltid någon som
hade för vana att ständigt
gå till ett skåp och se
om den sådana sades det att
han eller hon har fått Tind
skäp! Det kinne skulle ha
Tind baksläsa.

Om man står i sin häll och
gämsat smått en del äldre dräng och
slutade arbetare kan en en-
fat och den skämtar dock med
en gång så pojkar. Tind
besöker, som säger att du
inte är klok Tomas, är det
sant? Ja, saatte Tomas, som
säger att du är pojkar Tind
skäp skäp skäp skäp skäp
Tomas

Väntstämmer.

Sådan var alltid vanligen
de stora i gamla hem. Det
sammansjöt i tiden och de
sa lediga stunder eller kalas.
Jag hade boendet i min
slutande och Lasse i Hästagen
satt sig på ett storkors
där borta i byn.

Hästagen var ett litet torp
när det byland byn, det var
byggt ut i skogen bakom berg
och mossor, stummen var som
byggt med Lasse huset under
samma tak. De kreatur så
hade som en på samma
samt en gård och många
bönder, Lasse i Lasse var en annan.

Nu hade Lars varit på ett
stort kolas i byn, å blivit
lite överförfriskad, det blev
på natt Therasarna och skenut
så han antligen kom hem
så tog han gel om Sören
och kom in till Sörensen som
låg i sängen och sov.
Då sa fick höra Lars så
söde so på sig och sa uscho uscho
uscho! då så sa Lars: va inte
om på mig Lotta uscho uscho uscho
Lars sa sig genta so i sängen
å så sa han att den uscho
uscho uscho sa so å las ha om
för lättest för han va full,
då som togat en stund så
tyckte so att det lättest

så underligt, så hon börja-
 de rota med trynet kring
 halsen på Las, så sa Las!
 då de fastit var de öblöt
 oss munnen Lotta! om bänd
 där sig om i förtal att hon
 och Kasperne i jät söng.

Hur det ser gick. Riste i
 historien berättade, historien
 och sig varit i Tjy.

Å! Rasmussen dockan serde
 såad är en gerd som bröter
 Riefabur där hade för några
 år sedan en 50 årig Sandman som
 Tjy alla på. Och en ty hon var
 Riste såfaldig men vill i
 och skändt han var högkyltig.

hans namn var Martin Johansson
han ville alltid vara så fin
fäst och han tyckte det högt sjöls
Vår var det ett hälsömt i
gammeln och Martin var med där
han satte sig alltid där han
blev mest synlig. Prädikanter
tillde om den eviga vägen
mot det osynliga målet.

Efter prädikan sjöng en sång.
Då gick Prädikanten mot Till
Martin och frågade vad någ
han var stadd på?

Då säger Martin! att då
heller på värfån jag kommer
kommer på igen. Vackert är
då. Tak. ja en och kaffet
Lätt är går upp på bänken

och går den hem, och kommer
jag till Mariannelund då går
vassliden över Raskstorp
kolle för då blir vassarna
och kommer jag i från Rask-
storp kyrka då går jag ut
sätta kyrkan och liksom
dessa andra förnamnen.

och denna pedagogiska folk
Prädikanten var belägen.
Hans svar var uppriktiga och
ej skämt eller vittigt som
det kan tydas utom det var
allvarligt svarat ut sin enfold
Martin förstod ej att Prädi-
kanten hade en annan mening
Martin var liksom bitt och
mycket förkylt så det gällde

Skärsst Historier

Det var alla Tiden varit så
och är ännu i stora byar
Då landet, att där den
som vänta gäddgärdar ~~träd~~
och ~~savåren~~ är, ofta samsam
tänner, och så var det i byar
där Per och Frans var gran-
nar. Per hade en fin köp-
trädgård, och Frans hade många
höns, efter som Trädgården
var intill gränsen, så fick
alltid Per ha Trädgården för
för Fransas höns, är det hj-
elpste inte att slagligen jäpa
ut dem, så som jag den
örr och ibland så köp den
genom gäddgården

ofta blev det en lindrig tröta
om brönskråken, å far stod
sådär. Men så en kvätt fick
han en idå, han gick efter
en liter ärtor, och som satte
han i blöt i en kanna liter
Brännvin över natten.

Tidigt på morgonen gick han
och sådde ut ärtorna vid
gräsen och i sinna lund.

Så fort Fransas häns kom ut
så sprang som som vanligt
till Pär Trädgård, och ärtorna
var snart upptäckade, somliga
fick flera å andra mindre
men snart så blev det ett
biskligt liv i Trädgårdslunden
här den bägde flaxa med vinarna

och bara gassade. Tuppen sprang
kunnat på ena vingarna och
skulle gå när gånghunden det
det lät som när den rörde
på Potatis hönsen kunde varken
gå eller flyga, alla landen
var som förtörade, nu lät-
ade där att sängen var slut
i gick efter frans i befädd
honorant att gennast till lott
sitta spiska höns, i därtill
låtade skadan som gjort i
i Trädgården. Frans hörsade
båda den som så fort han
kunde han trodde att som fått
nagot i halsen efter som som
bara gassade, som som den
var sånst den räckade frans.

Dom begärde sig ens to dem till
mat utan dom gjorde mer dem
kan något, dom to och att
dessa fått i sig något gift, men
så smärtsamt uppkände de
ömskandade till, men nu fick
dessa fångård för alltid.
Men Per han höll häft
så Frans fick aldrig veta vad
sjukdom hans hös hade haft
och Per utbrände inget skan-
delstämde för sin Trädgård,
ty för skadan hade han
haft otroligt roligt.

Historien har aldrig varit
i Tejen eller skrift, som
bestämdes år 1919. De är gamla.

Den Lyckliga Prästfrun

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Det berättades om gång sen en
för Prästfrun som varje söndag
skulle med till kyrkan för att
visa sin stidighet, men en bön-
bestämd prästen såg för att sjö-
gå hela vägen dit för att
lata hästen få vila, men det
ville ej frun honom vilja åka.

Prästen läsock slutligen att
efterkomma hennes önskan och
gick till bogen för att hämta
hästen, men den söndagen så
hittade han inte den, han
gick hem och talade om att
det var omöjligt att hitta den
ja säger frun: du måste leta
både likt & olikt.

Prästen gick ut och gick ner i
strängstugan och tog Eldtjungen
och gick bort till den gamla vägg
fasta sängen, och ändå Tjungen
drag han ut allt skräp som
fanns under sängen, det var Trä-
sko och stolar och på gamla
hanskar m.m., då han var som
bäst i farten kom furen och
frågade vad i all världen letade
efter? ja letar efter hästen
svarade Prästen, då kan du
väl berätta att han ~~är~~ inte
än under sängen, ja men du
sa att ja skulle leta både
lukt och sikt, och det har
jag nu gjort! Furen blev nu
mycket missnöjd och sa att Prästen

Tröstade henne och sade att
jag tar vår gamla dragkärra
och du får åka på den om
du vill. "Hvad tror du då att
sockens gamla skulle säga?"
Jo sa prästen! då säger
Lasse att där kommer den
fattige prästen och drar sitt
kors hur det ser gick
niste sj berättaren

Skamt historier har ju varit
i Lundstrål, som har varit
öfvergått från socken till socken
från härad till härad genom
folkets förflyttning och besöks-
tagning under tiderna och
många historier mycket skamte-
samma

Då herrgårdar och stora
byar där var skänket alltså
bort, och alla tog det utom
ansätt, det blev att betala
med samma summa för att hålla
sängen god, alla hade till
varandra och viste vad som
hätte.

Då 1830 a 1880 talet så var
det särskilt två dagar på
året som skänket var som
bäst, dessa dagar var förmiddag
och första april
förmiddag var småskens
dag, då skulle som liksom
frälsarlära skam och hädelse
och det sked genom att i
lösdom hänga på varandra

alla sättes skräp som man
kände till på, det sattes på
ryggen genom att fastgöra
det med en kräkt knappöl
da gick det obemärkt att här-
ta på det, anströk kunde
och så användas, som kunde
ha en kräkt bit och kräta ett
kräp på ryggen, men det gick
knappast obemärkt ty alla
oklode ryggen mycket väl
som man trodde ingen i
alla var tyst sitta, som
man såg något på andra
det behövdes ej mer än
skälla för att man var
missförsedd för något stök,
vitt från kända som för bara
från dagen.

Min första april.

Det var alltid massigt och mycket skamtamt och många gånger riktigt skrattligt, även det var ju april och då var det ju tillätligt och även förtärligt.

Vi hade varit på alla tänkbara sätt, till och med att gå ett uppstickat område till en annan by eller grannby. Där det var någon lite enfaldig och lättmodlig fick även med samma många. Men hade flera gånger på dagen oaktat att dom ville att det var första april.

Då någon hade gått och varit så säll som till den april april. Vi skulle till jag kan komma dig när du vill.

Pigan var så Drängens och
gick både bakåt i sin ungdom
att det hände i en by att
en Bondes hustru hade en Dräng
och en Piga, Pigan hade för-
skatt sig att varna Drängens
samt hon visste ej hur.
Men så hände det att Drängen
var ute på en äker intill byn
och traskade åkren i skogen
kanten vid byn. På någon dag
gjorde pigan sig ett ärende
till bykanten, och så såg att
varit mer i byn ett ärende
och gick i samma ägen. Till Drängen
pigan visste att kamraten hade
en god vän som i byn som
hette Anton. Och säger! gick

Träffade Morten i Nottgärden och
han frågade om det var de
som ~~de~~ var arbetar i bakkor
på skogsgården och det sa ja
att då de, då sa Morten att
de skulle gå mer till hemmen
ett litet lag män Oxa prestade
sagen de skulle gå före midnatt
och han ville så han inte,
Men drängens för stod att hade
en midnattssöpa att bjuda på
Pigan läste att springa
hem, men stannade bort bland
hushållna för att se om drängens
gick, och det dröjde sig länge
före än drängen hade i sig
Då pigan var så på att han
hunnit se det lyse så sprang

han fram till oxarna å ködde
ut vatnen mitt på åkron
å jag ockst å församlen å
oxarna ockst fick sitta kvar
vid stängsen oxarna ködde
han långt bort i skogen
sedan sprang han hem
då drängarna ej hann hem till
svidsagen så gick Bonden till
gårdsstet för att se vad drängarna
gjorde, så satt han på kasseln,
vad gör de här så Bonden?
jo jag skulle kunna se en kan in
gripa vad oxar har gått. ja
ja så hann och att så far du
hota upp dem sen om du kan.
(Här kommer list öre-segar
slasmons för ständ).

Rötnäsaren

Utl. sidiet ha ar gult vi
konu Rötnäsaren, då gäde
det att uppdräkt, somi skil tra
vädiga, historier, eller jag
fär att för Rötnäsas historier,
sasse det kallad, vren som var
mycket ömtäliga, ty som kunde
färsaka ovänskap som det var
som någon sakkisa person

Skänket kan i äldre tid
vare mycket allmant land, både
unga och gamla, det fann då
isigen politik att resor och
sasse det går i våra dagar,
jag varit isigen förvisst
fär så att sedan sasse en
visionsföreläsning, som då tillkom.

och den ungdom som jag var
med hade tröttnat i byarna så
var den brunnna hos föräldrarna
eller hade tjusat, den hade
denken skatter eller bostäder
den hade inget att utken tröta
eller skatta för kläder, ännu
fick den för sitt arbete
och mer förskädes inte

Och så den gamla ungdomen
gjorde sig så byggde den upp
sig en liten stuga och en stuga
? en tingar på föräldragården
eller arrenderad på den.

För det mesta var vägen
god på de mellan byggena och
och en och en annan särskilt
sakerna. Ty den hade aldrig

sagot hoppa göra sad val-
sarna, men om gränserna
mellan sig i men det blev
ett och några gånger låten osäm-
men en gammal gärdsgård
och det bästa ören i byarna
men osämnan blev såsom lång
kvävat blev den då det skifte
i en gammal by då några skick-
te ut flytta, men ören delta
sist gå.

Lokaler och byar fick på
senare tiden andra gemensamt
arbete genom sjösänkningar i
havsarbeten för Massolins
by alla strandägare måste
stå sin del i företaget
efter gärdarnas storlek.

Kontant och bekantskap mellan
kyrkor och socknar hade ofta på
städs och sammakommor, som
kom då i bruk på stora sällskap
på skåporna och då blev det att
bekanta sig med varandra, både
kända och okända, då gick tiden
faktiskt om vägen var lång,
då talades det om ox och stute
handel i om kar och tågbanor
och mycket annat som hörde sig
om ett vardagliga.

Och som kom upp för en
hock så kunde någon säga att
någon i kyrkan så kan ut ta
och en upp, för då krydde upp
tjänstestämman, på detta sätt så stift-
ades många bekant skaper.

Söckertämsan.

5° varje socken höll två årliga
mötte. Söckertämman på året, den
första var Söckertämman, och
den andra vid jul tiden
och då upptäckte det ofta två
Tä. och osämja, det blev
så, så röstning genom att den
fick två till Fyrkantsläggen
och såkna ut de röstades
fyrkantad, hade nu någon en
koars eller såg eller sticket
så hade han många Fyrk
och så tog hans röst överhand
Det fanns då ingen allmän
allmän röstning, men det gick
i alla fall, men hur dant kan
det i dag frågas om smärger.

Stämman följde sig mest som
fattigvården och hög förskäddning
tjänster, och mycket som
hörsen hade gemensamt.

Det var aldrig på Tat om
att bygga några stora byggnader
och det var först lagat för det gamm-
la, det var ju skett som
hade så dåligt och förfallit
fattigstuga som kändes
som det blev ändå inget
ombyggnad, socknen och folket var
för fattiga, den talde inget om
skatteskattor och skatter och de
för så fick det gå som det
kändes, alla fick vara belä-
stade med det som det var
det var inget att klaga för

Den nya tiden tror jag
tog sin början omkring 1900. Längst
för 50 år sedan då arbetar-
ben höjdes jag visst särskilt
då Kata Glantzén kom till ett
barnskamkått och höll ett föredrag
med en uppståndelse hos stället till.
Det var ett stilla och lugnt.
Det jag i föregående berättat
är från slutet och midret av 1800
talet, den nya utvecklingen har
jag ej försiga att börja berätta
om och det är nu i vår tid
sedan uti i både tryck och skrift
mina minnen är mest från den
gamla goda tiden, ty även då
gavs det friskt som ej åter-
kommer i den nya tiden.

Ungdomssången.

Den var inte alltid fullgod
 och den var i samliga gånger
 flickor, det gynnade sig vid
 så, då den skulle väja sig
 såsom på herrnågen, då
 hände det sig att den lyfte
 några örfilar, men ej med
 Rapsodiskt istället bara
 kanterna, hvar och skjutningen
 var ej bråkiga, det var en-
 last. Fattigt som använde hvar
 örfilkarigt ställe vanligen
 med att låda parterna fick
 fick gå en annan kom till
 flickorna förhållanden från den
 häst som den smakat sprit,
 var det felet så kunde vanskap-
 ten åter förstås